

OGANJ I RAZDIJELJENJE

20. nedjelja kroz godinu, C

Po čemu se razlikuje istinski umjetnik od vrsnog obrtnika? U čemu je „genijalnost“ nekog slikara ili glazbenika, nasuprot prosječnog „izvođača“? Stručnjaci će reći da tu nije odlučujuće koliko netko tehnički dobro „obavlja“ svoj posao. Pravi umjetnik, kao i pravi govornik ima ono „nešto“. U kritikama nastupa pojedinih glazbenika čuje se kako je netko svoju dionicu besprijekorno i tehnički čisto odsvirao, ali da u svemu tome nije bilo „života“, „vatre“, zanosa. Slično je i sa športašima. Uza sve vrline koje npr. vrhunski nogometaš treba imati (brzina, tjelesna sprema, dribling), traži se i fantazija, duhovitost, nepredvidivost, „vatra“, ono što obično Južnoamerikanci u većoj mjeri pokazuju.

Vatra. Oganj. O tome danas Isus progovara (Lk 12, 49-53). To nam Isus uporno stavlja na srce. Naime i u našem životu s Bogom ne radi se samo o tome da poput državnog službenika savjesno ispunjavamo zakon (što nije malo), nego se još mnogo više radi o tome da čovjek cijelog sebe stavi u taj odnos s Bogom. Najbolji nam primjer daje Sveto pismo. Proroci rado uzimaju primjer bračnog zajedništva muža i žene da bi prikazali odnos Boga i njegova naroda. Pogledajmo: u braku neće biti samo važno da u kući svega ima i da se sve dužnosti izvršavaju. Potrebna je osobna, iskrena i životna ljubav, radi koje će čovjek *ostaviti oca i majku te prionuti uza svoju ženu*. Ako čovjek ostavlja oca i majku, tim više će ostaviti neke svoje „slobodne aktivnosti“ ukoliko to smeta bračnom zajedništvu.

Upravo je tako s mojim životom u Bogu. Isus je odrješit: „*Oganj dođoh baciti na zemlju!*“ Živjeti s Kristom životno je opredjeljenje. To je potka moga života, osnovni smisao i osnovno usmjerenje. Živjeti s Kristom u Duhu osnovni je i bitni sadržaj moga života. To nije nešto kao usput, nešto kao *hobby*. Ili sam u potpunosti s Kristom, ili sam posvema odijeljen od njega. Pogledajmo apostole. Zbog Riječi su ostavili i svoju domovinu i svoj narod i svoj način života i mir svoga vlastitog doma. Vatra Duha Svetoga ih je gonila sve do granica zemlje. I Bog je dao da su oni tom vatrom ugrijali cijeli svijet.

Zato je Isus u današnjem evanđelju još određeniji govoreći kako nije došao donijeti mir, nego razdjeljenje: „*Ta bit će odsada petorica u jednoj kući razdijeljena: razdijelit će se trojica protiv dvojice i dvojica protiv trojice – otac protiv sina i sin protiv oca, mati protiv kćeri i kći protiv matere...*“ Očigledno nismo ove riječi ozbiljno uzimali. Slijediti Krista odluka je na kojoj sve pada ili ostaje.

A mi toliko puta imamo uzak pogled. Čini nam se da kad bismo tako postupali, da bismo se odrekli svega. A uopće nije govor o tome da čovjek nešto mora prekrižiti da bi bio Kristov. Naime, nebesko je kraljevstvo neusporedivo s bilo čime. Ako ja želim biti potpunoma u tome kraljevstvu, onda je to jednostavno na prvom mjestu, neusporedivo, „izvan konkurencije“. A sve drugo se onda može u to uklopiti: i obitelj i posao i društvene obveze i napredovanje u poslu.

U Kristu ništa ne gubimo, nego njega stječemo, a kad njega imamo kako nam onda Bog „*u njemu neće sve darovati*“? Zato su pravi Božji ljudi vedri ljudi. Pripadati Gospodinu i služiti njemu i bližnjemu čista je radost. Samo kad je čovjek odlučan, iskren i dosljedan.

Zvonko Pažin